

תזונה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

“מלך המשיח: עומד על גג בית המקדש וזוא פשיע
להם לישראל ואמר ענוים הגיע זמן גאולתכם”
- כפי שהבליז ומבליזים בפיוזח לאלחונח
ורח עמוד 9

ערב שבת קודש פ' ח"י שרה
ח"י תהא שנת סגולה

רפב

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

מדי המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהלכות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שישאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהציא את כל ישראל מהגלות! • כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדרים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • משיחת ש"פ חיי שרה מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהלכות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שישאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהציא את כל ישראל מהגלות! • כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדרים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • משיחת ש"פ חיי שרה מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*

בעמדתו בהתחלתו ובפתחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפותותים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

מזה מובן, שבה מבוססת ("באשתי") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהלכות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

בעמדתו בהתחלתו ובפתחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע נפות הארץ – צדי להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות (אאודיסונגב") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל את פני משיח צדקנו באוהל האמיתית והשלמה.**

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים והשבועות האחרונים): שעל-פי הודיעת חז"לי שכבר "כלי כל הקיצין",

אופן משיחת מלכי בית דוד

לפנינו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ בשיחת ש"פ חיי-שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"א (תוכן המענה נודפס בהתוועדות תשמ"א ח"ב ע' 504) להלן פגענו המח"ק (בא בהדגשה):

חדי הקיף את התגבת "גליק אין דער הלכה שלפ"ז" וכתב: **לדוגמא בן חמש למקרא יסבירים אשר פתבם כמה במציאות היינו 4 הלכות לפני"ז ועוד פני"ב.**

בשרלי העמוד כתב הרבי: **נודאה "לא תפסו" עיקר הנקודה;** הלה השיחה כולה עם פיענות הפת"ק:

לויט דעם ביאר ווייט אויך פארענעפערט ווערן נאך א קשיא אין סדר הרמב"ם: בשעת דער רמב"ם זאגט די דינים פון משיחת מלך אין הל' כלי המקדש, שרייבט ער פריער: "אין מושיחין ממנו (משמן המשחה) אלא . . . (ומלכי בית דוד בלבד". און דערנאך, כמה הלכות לאחר זה, נאך דעם ווי ער זאגט דעם דין פון משיחת מלך בן מלך שהיחה שם מחליקת, און בענגט דעררויף די דוגמאות פון שלמה ויואש והוא"ו, שרייבט ער: "זוה שמשח אלישע ליהוא לא בשמן המשחה משחו אלא בשמן אפרסמו".

ולכאורה תמוה בייחתי: אט דער ענין, אז "זוה שמשח אלישע ליהוא לא בשמן המשחה משחו אלא בשמן אפרסמו" (וויבאלד ער איז ניט פון מלכי בית דוד) – האט דער רמב"ם געדארפט באוואונענען גלייך אין דער הלכה ה"ל, וואו ער זאגט אז "אין מושיחין ממנו אלא . . . מלכי בית דוד בלבד". פארוואס ווארט דער רמב"ם ביז כמה הלכות לאחר זה אויף צו זאגן דעם ענין?

וע"פ ה"ל איז עס מובן בפשטות: אין הל' כלי המקדש איז ניט דער ארט צו זאגן די דינים ווי מען דארף מושיח זיין מלכי ישראל. דא רעדט זיך **איבערהויפט** וועגן דיני שמן המשחה **ובמילא** וועגן דיני מלך (ושיח בלויז צו מלכי בית דוד) **[ובהל' מלכים – ה"ה להפך: דיני מלכים ובמילא דיני השמן]**.

נאר נאך דעררויף ווי דער רמב"ם זאגט דעם דין פון משיחת מלך בן מלך "כדי לסלק המחלוקת ולהודיע לכל שזוה מלך לבד", באוואונט ער "זוה שמשח אלישע כו", וואס דערמיט איז דער רמב"ם שילל ביידי זאכן בבת אחת: אז משיחת יהוא אף **שיחה ג"כ בסוג דב' עשיק – המדובר לפני"ז בללכה זו – המלכה במצב דמחלוקת** – האט ניט געהאט ביידיע זאכן – ס'איז ניט געווען מיט שמן המשחה נאך מיט שמן אפרסמון; און ס'האט ניט אויפגעטאן דעם ענין פון "להודיע לכל שזוה מלך לבד" (נאר בלויז "לסלק המחלוקת").

* **ביהוא לא הי' "לסלק המחלוקת" ע"ד בשלמה נבו, כי: 1) לא הי' בן מלך. 2) תוא בעל המחלוקת.**

(2) דאה שיחת שמו"ח תרפ"ט.

* התרגום חומה ותוקן מחדש על-ד-יני. תמו"ל.

(1) סתמדין א, ב.

הרי זה עשה חורבן בעם ישראל ועוד קראו לזה בשם "חוק", שכל גוי המגיע עם פתח עליו נרשם שהוא "החרי" ירשם כיהודי, ואין בכך כל המבלות – אין חילוק מין נתן לו את הפתק, לפי החוק יכול להיות שהוא עצמו כתב את הפתק. גוי יכול להתערר באמצע יום אפרורי ולחליט שהוא צריך עכשיו להיות יהודי, והוא עצמו יכתוב זאת על פתק והדבר יתקבל! לפי החוק אין בזה כל המבלות.

– אבל כבד הם התחטו מכן, גם הם מודים שאין בכך קידוש השם ואכן צריכים לבטל את החוק, אבל עתה זה לא הזמן לכך, צריך לחכות קצת ואז יוכלו להתעסק בכך יותר, ואם זה לא יהי' בשלמות – הרי אחרי הכל הוא רק נברא, אך אפשר לבוא אליו בטענה.

אבל מה הפרדוש לחכות קצת? מחכים לכך כבר שנה וחצי. כמה אפשר עוד לחכות? אפשר לחכות חודש, שלשה חודשים, ששה חודשים, י"ג חודשים – זה כבר המקסימום, ועדיין טוענים שכאשר המצב-רור יהי' יותר טוב כי' אזי יעסקו בה – אבל עדיין מחכים! לכל דבר יש שיעור!

טוען הוא – דחו זאת עד מחר, אז יהיה מצב-רור טוב יותר, ומה יהי' מחר? אז הוא שוב יאמר שלמחרת הוא יהי' במצב-רור טוב יותר... וא"כ מה יוצא מכן?

לפי יש תועלת מכן שרשמים גוים כירודים?

ד. דיברתי עם כמה יהודים מארץ ישראל, דתיים ולא דתיים, ושאיתי אותם: תאמרו לי דבר אחד: מה אתם מרוויחים מכן שכותבים על גוי שהוא יהודי, מי מרוויח מכן: יהודים ודאי שלא, אך ישראל גם לא, הרי גם לא מרויח מכן ואודבא, הוא אינו רוצה בכך, כפי שרואים הוא עושה אח"כ צרות בגלל זה, וגם בשביל נישואין המוי לא צריך זאת, הוא יכול לנסוע לקפריסין ולהתחתן כמי וכן יקום, הנישואין שלו שם נחשבים כנישואין. אח"כ הוא יכול לבוא לארץ ישראל והארץ פתוחה לפניו. וא"כ כאשר ליהודים, לארץ ישראל וגם לגויים אין כלום מזה (וכאמור גם לא חתונה) – למי יש תועלת מכן שרשמים גוים כיהודים? לאף אחד! א"כ בשביל מה עושים זאת? – גוי שרוצה באמת להיות יהודי, יעבר גור כהלכה כדלבי.

אלא מאי? – בכך שרשמים גוי כיהודי חוסכים לאתר גוי, כשמתחתן עם יהודי "סיבוכים" – האם כדי למלא את תאוותו ללא "סיבוכים" צריכים לחדש חוק כזה הנותן לרשום גויים כיהודים, חוק שמביא חורבן הכי גדול לעם ישראל?!

. ויהי רצון שיהי' מה שאברהם אבינו אמר ש"לא תקח אשה לבני מנבות הנכני אשר אנכי יושב בקרב", וכפי שהוא אמר שזה שזוהי נתינת כח בכל הזמנים שאצל יהודים לא יהי' הענין ד"בעל בת גל-נכ", וכמדובר לעיל שזהו דבר שלא יכול להיות.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חיי שרה, מב"ח ט"ז כסלו ה'תשל"ב – בפני מונח)

ונפעל ה"לילחום מלחמת ה" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודקא מתוך מלחמה של שלום. וינצחו הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "יצח" ג' – גילוי שער הנו"ן, י' שנת הצדיק (כפי שב"י קראו לשנה זו) וחי' – הגילוי של משיח צדקני, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיוני אדם).

מזה מובן, שמאחר שהשולחנים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפעת התורה והיהדות והפעת המעיינות הוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר

סיימו את השליחות (כחולצת נשיא דורנו ה"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משה לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הדיע ש"בכל דור דור נולד א' מודע יחודה שהוא ראוי להיות משיח לשרא"ל⁶,

"א' הראוי מצדקתו להיות גאל, ונשיגעי הזמן גלה אליו הש"ית וישלחו כו"⁷, ועל-פי הדיעה כ"ק מ"ח דמו"ד נשיא דורנו, השליח החד שברדנו, והמשיח החד שברדנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שילח נא ביד תשלח", השליחות

. . . בשנה זו במיוחד, ונתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שילח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקני:

כמדובר לעיל, הדיע ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה, ועומדים כבר מוכנים, "יעמדו הכו כולכם", לכהיל פני משיח צדקני.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בלקו"ט שמעונות⁸) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו"⁹, בפרט במדינות הערביים [כולל מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער"י ואכ"מ].

רואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"יילחום בכמה וכמה ענינים – ודקא מתוך מלחמה של שלום

של השנה שעברה – התגא' ראשי-תיבות חי' תחת שנת נפלאות אראנו, ובהתספה בשנה זו – והולך ונמשך – חי' תחת שנת נפלאות בה, (ו) בתוכה – שזה (תפלאות) נעשה המהות התוכן והתשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך

(6) פ"י הבטורא למגילת רות.
(7) ראה ש"ת חת"ס הח"מ (ח"י) בסופו (פצ"ח). וראה ש"ח פאת חשדה מעי' החל"ף כלל ע"י. ועוד.

(3) ישיעי' רמז תצט.
(4) מודע לקח טוב לך יד יי' א', וראה גם ב"י פמ"ב, ד.
(5) סוכה נב, ב.

ובהחלעה לכל השלוחים, שעבדת השלחות עכשיו ושל כל יהודי מיוסדת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבדת השלחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעיונות חוצה, צריכים להיות חדרויים ("דורכגענוען") במקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמוצא בנושא הכניסו – "כל ימי חיך להביא לימות המשיח"¹¹: כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושיעור היום) צריכים להיות חדרויים ("דורכגענוען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכמה מקומות), שהוא (השלוח) עומד ומחכה עד שמשיח יבוא ואז הוא יטיל חלק בה ויהנה מזה וכו', אלא – "להביא", הוא עושה כל החלוי בו חיך להתחלת של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹², אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח דוד"¹³ וכו').

והכוונה בפטוטה היא – שמכינות השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שלוח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היחידים במקומו ובלעדו וכו', לקבלת פני משיח צדקנו על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתורה שכתב ושביל-פה באופן המתקפל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח ונאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

של כ"ק מו"ח אדמו"ר. וזהו מובן, שהדבר היחיד שנשארו עכשיו בעבודת השלחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שהוא יוכל לקיים את שלחותו בפועל ולהציג את כל ישראל מהלכותו

דבר זה עומד במחשבה יתירה בשבת פרשת חיי-טרה (שב מתקיים כיום השליחים) שבה קראו אורות שלחות ששלה אברהם את אלעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כוח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלמות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונספך לזה זהו שבת מברכים חודש כסלו ונבטנה זו – שני ימים ראש-חודש, חודש הנאולה, וחודש מתן-תורה דפנימיות התורה,¹⁴ החודש השלישי בימי הגשמים [נבדל החודש השלישי בימי חיך (חודש סיון) – החודש של מתן-תורה הנגלית¹⁵]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (על-דרך לנבטה), "זאד יעלה מן הארץ", שדקא "מן הארץ" (ב"י), נשמה בנפ, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "עלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"זרור אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מל המשיח"¹⁶ – מארח שנפעל חתה' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא מרחפת על פני המים").

מזה באה החוראה בפועל שצריך להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כניוס השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה

11) ברכות פ"א מ"ה.
12) רמב"ם ח"ג מלכים פ"א ח"ד.

8) דאה לקוטי לויצ' ארומת-קודש על ר"ה ר"ת.
9) באשית ג' ב.
10) באשית ג' ב. ובב"ד פ"ב ד. פ"ח, א.

בכסף של גוים, שהרי הם אוספים כסף גם מגוים. אלא שמדאוריינת הדין הוא ש"אין ברירה" (ביצה לר, רע"א. רמב"ם פ"א מהל' תרומות הכ"א. פ"ז מהל' מעשר ה"א ועוד), והיות וכל הכסף שנאסף מונח בקופה אחת ומכסף זה מממנים ענין זה הרי "אין ברירה", וא"כ ענין נורא זה נעשה בכסף שאוספים מהיודים ב"כל נודד"¹⁷ ובדאי הקב"ה ישמור שלא יגצלו כסף שניתן על ידי יהודים לזרם גוים כיהודים, אבל הרי הדין הוא ש"אין ברירה".

וכך הם משלמים למישהו – נתכן שישנם עוד כמה וכמה שיעושים את אותה עבדה, לי דודע דק שמו של אחד מהם – שייסע בכל רוסיה וירשום גוים כיהודים! חוצפה שאין כמותו!

עיקר דיעור דזא מכן שאין פוציה פה ומצפצף

ב. ובנוסף לכל זה – אין פוצה פה ומצפצף! כל אלו שיישבים בממשלה יודעים מכן, ואין פוצה פה ומצפצף! אף אחד לא אומר משהו בנידון!

עד היום לא רצייתי לגלות זאת – למרות שבשביל עניני פיקוח נפש צריכים לגלות כמה ענינים, אלפי"ל לא רצייתי לגלות זאת, אבל הרי לכל דבר יש שיעור, ואיתי שחדב נמשך זמן כל-כך ארוך ואין אחד שאומר משהו בנידון, חוכחתי לגלות זאת, וכאמר עיקר הצער הוא מכן שאין פוצה פה ומצפצף!

עכשיו הם יתחילו לעורר סערה ("סטורעם"): יהתכן שאני מספר על כך ברבים, אח"כ הם יתבעו שאני יגלה את שמו של אותו אדם, וכאשר אני יגלה הם יענישו אותי. אבל זה יהיה ללא תועלת. המנהג הוא, בכל המדינות, שכאשר תופסים גנב מענישים אותו. אבל יש בכך שני אופנים א) מענישים אותו אכן בגלל המניחה – הוא עשה דבר לא טוב ולכן הוא נענש. ב) מענישים אותו, לא בגלל עצם המניחה, אלא על כך שהצליחו לתפוסו: אתה עושה כוז עבודה, למה אתה עושה זאת ברשלנות, איך נתת לכך שיתפסו אותך?! לכך מענישים אותך.

לכן, אם אני יגלה את שמו ואכן יענישו אותי, זה לא יהיה הדבר שהוא עשה, אלא על כך שהוא לא הסתתר היטב. ואח"כ הם ישלחו אדם שני שיעשה את אותה מלאכה אבל יודע טוב להסתתר – ואם כן מה ארוויה מכן שאגלה את שמו?

ג. מדוע אני בסגנון כזה, משום שלאחרונה הגיע טענה חדשה:

עכשיו זה לא הזמן לעסוק ב"מזיה יהודי", זהה אכן גזירה איומה, וצריכים לבטל חוק זה בדרכי נועם ובדרכי שלום, אבל עכשיו זה לא הזמן המתאים לכך, צריכים לחכות זמן מה. כלומר: הם כבר הגיעו למסקנה שהדברים שאמרו לפני כן שמדובר בחוק שהוא הישג דתי, זה אכן לא הישג דתי, כך גם מה שאמרו לפני כן שזה קידוש השם, זה אכן לא כך.

– בכלל, מנין להם הבטחון הזה לבוא ולומר שזה קידוש השם בדיוק כמו אתם שש מליין יהודים שנוהגו על קידוש השם אמיתי?¹⁸

שולחים שלוח מהממשלה לרוסי כדי שירשום גוים כיהודים!

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מצרית "ידי המלך"

א. [בנוגע ל"מיהו יהודי?"] לא זו בלבד שעושים חוק כזה, אלא עוד הממשלה שולחת מישהו לרוסי, כמוכן בתשלוים, שיסתובב שם וידבר עם כאלו יהודים שישגאו לנשים, שהם יכולים לבוא לארץ ישראל ללא כל קשיים, וצורכים רק להרשם כיהודי ואז ניתן בקלות לבוא לארץ ישראל ללא כל "סיבוכים".

זוהי מעשה נבלה שלא היה כמוהו! - לשלוח שלוח מהממשלה (וחתו ידועה), שיגיע ויסתובב ברוסיה וידבר עם גוים שירשמו כיהודים ויבאו לארץ ישראל!

להיכן שולחים אותו - דקא לרוסיה! היכן שיהודים עומדים בתנועה של מסירות נפש למעלה מיוכל שיגם ברציפות. אפילו כאלו שמעולם לא למדו ב"חדר" ובישיבה, נשים שלא למדו ב"בית יעקב", או "בית רבקה" או "בית רחל", אף הם עומדים בתנועה של מסירות נפש להלכות, ועד שישגם כאלו שלמרות שאינם שומרים תורה ומצוות (שבת, שלשות וכו'), חרי שייכותם היהודית ליחודת היא בכך שהם יודעים שאסור להתחתן עם גוי, וכאשר מגיע שמחת-תורה היחידה ליחודת היא בכך שהם יודעים שאסור להתחתן עם גוי, וכאשר מגיע יכולים לפטר אותם ממשרתם, יתכן שאף יכו אותו בשל כך, ואעפ"כ הם מוסרים את נפשם; כלומר, הם מוסרים את נפשם כדי לא להתחתן עם גוי, למרות שהם יודעים שיתכן ובכלל זה הם ישארו בודדים, שהרי שם הוא ישאר כל ימי חייו - רק בשנתיים האחרונות החלו לתת "היתר יציאה", לפני זה כולם היו כבר לאחר ה"יאוש, ואעפ"כ הם מסרו את נפשם על כך.

והנה מגיע יהודי מארץ הקודש, ומדבר בלשון הקודש, ואומר שכל המסירות נפש שהתחתן לכם ולחזוכם בחמשים השנים האחרונות הם לשוא! - עכשיו אפשר להתחתן עם גוי, הוא רק צריך להרשם כיהודי ואז הוא יוכל לבוא לארץ ישראל וכל הארץ לפניו!

ולזה שולחים שלוח מהממשלה, לא ממשרד העלי, לא ממשרד הקליטה אלא מהממשלה, וידעו את שמו, ומשמלים לו עבור זה, ואיזה כסף? מהכסף שאספו מהחזוים בשעת המגבלת ד"כל דרד" מה שיהודי בשעת "כל דרד" נתן דולר או ח"י דולר עבור א"י, משתמשים בכסף זה כדי לשלוח שלוח לרוסי שיסתובב וידבר עם גוים שירשמו כיהודים ויבאו לארץ ישראל!

הקב"ה אמנם לא יתן שיעשו דברים כאלו בכסף של יהודים, ולכן נכרח הדבר נעשה -

הקב"ה רוצה להחזיק את ישראל עוד רגע אחד בגלות, למען מולדתה-תורה שהעבדה בזמן הגלות מסבה לו - זעק יהודי: "כל מה שיאמר לך בעל-הבית עשה חוץ מצא"¹⁰; כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות, "חזק מצא", חוץ מלהישאר עוד רגע חס-ישראלים במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם. מבקשים ותביעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" - בשנת **ובתחלתה** "יד תשלח" - והבא כבר את הגאולה האמתית והשלמה!

ויחד עם השלימות בעבדת השליחות (בסיום לקוטי-תורה פרשת ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין - שירי-השירים - של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי-שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל החלקים עד סיומם, שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממחרים עוד יותר את המשכה בפועל].

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דרנו - וכפי שה' בדרו שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר **נמאחד** עם אביו, אשר הוא ה' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קוי המנורה", כל השבע דורות.

על לאופן שנקבה תסרב גבר, הקב"ה עצמו נתן תורה כביכול לישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבדתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות). והוא מוליך את כל ישראל לארץ-הקודש, ליחושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

לכל לראש - צריך ליצאת בהכרח ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מיוסדת בה - שיקבלו את פני משיח צדקנו

הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך (שם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו לעיניך ג'"), ובוחד עם עשר חספירות - הרי עצמתו ומחורו ביצמו, כביכול, הוא משיח צדקנו): "שלח נא ביד תשלח"¹¹ - שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק, שמה

13) תולדים קמו, יס, וזאת שמו"ר פ"ל, יס.
14) להעיר מהשכיח לשנה זו "שלח לא בא ביד ומש"ל" הוא ר"ת תש"ב.
15) פסחים פ"ב, יא.

הגאולה הזולה בפרשתנו

תרגום מאידיית ונצ'רד ע"י מצ'רכת "יחי המלך"

בפרשתנו הרי מתחיל הסיפור דהתחלת הגאולה, בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות - "הכנעני אז בארץ" וכמדומה שה' הולך וכובש כל, ובפרשה זו מדובר כבר אודות הגאולה - שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מארץ-ישראל מעפרון וזה ה' "לעיני בני חת", שכולם חדרו שזה שייך לאברהם, הרי זה התחלת הגאולה.

והגם שהוא שילים עבור זה ארבע מאות שקל כסף, הרי מובא על זה, שבאמת לא רק שזה לא ה' מעלה בשביל עפרון, אלא אדרבא זה ה' חסדון, שבגלל זה חרריו לו וא"י משמו, וכדאיתא בספר פענח רזא (שזוה ספר של ראשון) שע"י הארבע מאות שקל כסף שאברהם שילים, יש לכל יהודי חלק בא"י, וכפי שהוא מחשב שם (על-פי חשבון הפסוק "ורע חומר שעורים בתמישים שקל כסף") שעבור ארבע מאות שקל כסף קיבל כל יהודי מהשישים ריבוא אמה על אמה בא"י.

נמצא שהגאולה החלה אז, וצריכים לא יותר מאשר להסיר את ההעלמות והסתרים ולחברא את הגאולה למטה.

(כ"ק אדמו"ד שליט"א צירח לנו תנינוז אני מאמין, ויע זשוריצ'י חלאפצ'י).

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ח"י שרה מכה"ח כסלו ה'תשס"ז - בלתי מוגה)

חונכת בית המקדש השלישי עוד בחודש חשו

. . . ועוד קודם לחנוכה זכנים כבר לחנוכת בהמ"ק השלישי בחודש חשו - ע"פ המבואר

בלקוט שמעוני: ויה"ד שענין זה יהי עוד בחודש חשו **השתא** - שהרי נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשו (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השולשים דחודש חשו).

ואלו החושבים שזה ענין של "ליצונות" או "בדחיותא" ח"י - יערה עליהם רוח ממרום כ', ובפרט כאשר זכרו שלפני מספר שניות אמרו בתפלים "ותחזינה עינינו בשוכב לציון", ומכיון שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"לכעבא קמי מר"י - הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצונות" או "בדחיותא" או אפילו באופן של "מהיכא תיחתי".

(משיחת ש"פ ח"י שרה, מכה"ח כסלו ה'תשס"ג - בלתי מוגה)

"מורבים בשמחה" עד לריבוי גדול ביותר

. . . ההוראה בנוגע למעשה בפועל - מובנת בפשטות:

ענינם של ימים-טובים הוא - **שמחה**, וכן הוא בנוגע לחנוכה - "ימי שמחה". ומכיון שסיים וחותם חודש כסלו (לחל הולך אחר החיותם") הוא במי חנוכה, ימים-טובים, "ימי שמחה" - הרי מובן, שבכל ימי חודש כסלו (החל משיבת מברכים חודש כסלו) צריך להוסיף בענין **השמחה**.

. . . בבוא חודש כסלו (החל משיבת מברכים החודש) יש להוסיף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, באופן **"מורבים בשמחה"**, עד לריבוי גדול ביותר כ'. . .

ועוד ענין בה - שעי"י ההוספה בשמחה מברכים את כל הענינים הבלתי-יצויים.

. . . כאשר רואים שה' לעומת זה" הוא עדיין בתוקף ובלוי, באופן דמוראה באצבעו ואומר

זה (על "לעומת זה") - הרי זו הוכחה שהשמחה שהיתה עד עתה אינה מספיקה כדי לבטל את המציאות דלע"ז, ולכן, יש להוסיף בענין השמחה עוד יותר.

ויצאכ"ל כאשר רואים שבתקופה האחרונה ישנה **התגברות** בלע"ז (לא רק שעדיין לא נתבטל) - הרי לא זו בלבד שאין להתפעל מכל המניעות והעיכובים כ', אלא אדרבה, יש להוסיף עוד יותר **בכל** עניני שמחה [שמחה של קדושה, כמובן, תוך כדי שלילת הענין דקליפת פלשתים, כמבואר בדרושי חסידות בפרשת תולדות, הפרשה שהחללים לקרוא בתפלת מנחת, הוספה שהיא **ביתר שאת ויותר עוז**, וכאמור, באופן **"מורבים בשמחה"**.

ופשיטא, שיוסיפו בכל עניני שמחה הקשורים במיוחד עם חודש כסלו: ימי החנוכה, ולפ"ז - "יט כסלו, וי"ד כסלו וט' כסלו, ונצאכ"כ - **ראש חודש כסלו**, ועוד לפ"ז - בשבת מברכים חודש כסלו, שבו נמשתת **תוספת ברכה** בכל עניני חודש כסלו (נוסף על הברכה שיש בהם מצד ענינים הם).

(משיחת ש"פ ח"י שרה, מכה"ח כסלו ה'תשס"ט - בלתי מוגה)

ד"עקבות משיח", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליציל) עד שתבוא הגאולה...

הנהגה כזו, ועוד במסרה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה'קולוגיקנען" בכבוד ובלבטו, הידע יפה להתעטף באיציטלא של קדושה" ... כידע פתגם החסידים ש"עשר" ה' לבוש א"י זידיענע קאפאטע מיט א גארטל"...

יהדי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" וגלות" – הם דברים הפסיים! יהדי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אבי המלך, וכאשר יהדי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם!"

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפרש בגמרא "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בהשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את באת משיח... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת ליו...!

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי מצב ד"אשר חרפו עקבות משיח" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במחש – מהרה חוכחה נוספת שדונו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח"!!... וכמפורש בחז"ל: "אם ראתה דור אחר דור מחורף ומגדף צפה לדגלו של משיח"!

ולא עוד אלא שבדאי שסוכ"ס "יערה עליו רוח מחרום", ויחזור בתשובה – בין אם רצונו בכך ובין אם לאו... ובלשון הידוע: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז – קרינו בו "יקריב אותו לרצונו", היינו שזוכה את יצרו ונפשו הרבהמית, ושב בתשובה אמיתית כ"ל.

(משירי ש"פ חיי שרה ה'תשס"ה - גלית חנוכה)

החכמה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ

. . . כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיים פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד'מלכות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמאד"ל "אם ראתה מלכות מתגרות זו בזו צפה לרגלי של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאמתה בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . . מלך פרס מתגורר במלך ערבי . . . כל אומות העולם מתעשים ומתבלהים" (כפי שרואים במחש החבלב דאור"ה שלא יודעים מה לעשות, ומתעשים עצמם שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתוודאו כל מה שעשית; לא עשית אלא שובלכם . . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . . עומד על גב בית המקדש¹⁰⁸ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהפריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

108) להעיר מידוך לישן המודש "עומד על גב בית המקדש" – שגזן לא נתקשרו (פסחים פה, ס"ג). רמב"ם ה' בהב"ח פ"ו ה"ז), דש לומר, שבה מרומה שהחכמה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקשה בקדושת ארץ ישראל, בודגמת החילוק שבין גב המקדש לחתוך דהמקיש עצמו. (משירי ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תשס"א - חנוכה)

כל הסימנים נתקיימו בשלמות

. . . רואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדדשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלמותם בדורנו זה!

ומה שישנם כאלו שלועיגים לזה כו' – הרי ארובה: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדרך האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום החלדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום החלדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלילי ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום החלדת שלפני הגאולה יהיו שני דגמות – דורות – של מחרפים: דדגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויבי ה'", אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודגא שני (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיח", יהודים שבכלל הם "מאמניים בה' ובתורתו", ועד שיש בניניהם "פייגע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמנות הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיח", היינו, שמחלפים ומלעיגים מענין זה; והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחורף "עקבות משיח"!

ותיירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיח", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויבי ה'", אבל הם מלבישים זאת באיציטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ונלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"א עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מוחה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחורף "עקבות משיח", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיציטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאונת: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיח": "באשר יהודי אומר שונמציאים אנו בזמן ד"עקבות משיח", "הנה זה עומד אחר כחלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולעגים מהו: ולא עוד אלא שמתחילים ילדי ישראל ברוח זו – לחורף "עקבות משיח", רחמנא ליציל.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [אך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן